

[Nyrup Rasmussen]

man ikke gennem arbejdsformidlingssystemet kan leve op til, at man skal præstere et stykke arbejde for at bevare sin dagpengegodtgørelse, så kan man risikere at blive lokket af private vikarbureauer.

Må jeg spørge ministeren om følgende: Hvis ministeren forestiller sig et øjeblik at være en lønmodtager – sådan helt teoretisk – der står og mangler 300 timers arbejde inden for 10 uger i en karantænesituation, og ministeren skal skaffe disse 300 timers arbejde, ville fristelsen så ikke være stor til at gå til et privat vikarbureau, som i sin kundekreds har et antal virksomheder, der har specialiseret sig i korttidsbeskæftigelse? Hvis ministeren var en lønmodtager, der står for at miste en ordentlig dagpengegodtgørelse på 100.000 kr., hvor meget vil ministeren så være parat til at betale for en sådan serviceydelse fra et privat vikarbureau? 5.000 kr.? 10.000 kr.? 15.000 kr.? Eller hvor meget?

Det, jeg gerne vil sige, er, at vi bevæger os nu på kanten af, hvad der er holdbart, og af, om der kan være grundlag overhovedet for at tale om fremtidige dagpengereformer. Dette er, hr. minister, ikke et tilfældigt vikarbureau, der skal åbnes op for. Dette er et fundamentalt brud med afgørende sammenhænge på arbejdsmarkedet, i vort dagpenge-system og i arbejdsformidlingssystemet.

Og til sidst: Hvordan forestiller ministeren sig at dette forslag overhovedet rimer med forudsætningerne for vores arbejdstilbudslovgivning og uddannelsesstilbudslovgivning, der blev til i enighed sidste år?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg håber, det vil blive fastholdt, at det principielt ikke kan ske ifølge dette forslag, at det er arbejdstageren, der skal betale en brugerafgift, men at det er arbejdsgiveren.

Vi har spurgt til det i Arbejdsmarkedsudvalget. Vi har fået det svar, at sådan bliver det, at det ikke bliver arbejdstageren. Jeg synes, det var glædeligt, at hr. Nyrup Rasmussen gik op og nævnte sådan nogle tilfælde, for ifølge svarene og ifølge lovforslaget kan det her i hvert fald ikke lade sig gøre, uden at det er ulovligt. Jeg kender godt virkeligheden, som også hr. Nyrup Rasmussen gør. Og virkeligheden er jo, at det vil ske under bordet, sådan at man ikke kan straffes for det. Jeg beder til, at det her forslag ikke åbner op for det på nogen som helst

måde, men virkeligheden bliver desværre nok en anden. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi bliver nødt til at have det her tilbage til udvalget. Med de besvarelser, vi har fået, mener jeg simpelt hen, at der må stilles ændringsforslag til det. Jeg havde ikke regnet med, at det blev nødvendigt, men jeg kan forstå på ministeren, at ministeren ikke forlods vil sige spor om, at man ikke skal komme i den situation, at det er de kommunale kasser, som skal holde for for at betale til en ydelse, som den statslige kasse har ydet, og at det bliver et bureaukrati uden lige. Det er rent ud sagt tåbeligt.

Når ministeren ikke vil give spor løfte om, at det ikke vil ske, så bliver vi altså nødt til at se på, hvordan vi kan få det ind på en eller anden måde i et ændringsforslag. Og det kan jo godt blive lidt besværligt, men vi bliver nødt til at gøre det, for vi kan jo ikke leve med, at det her bliver lavet så tumpet, som der er lagt op til.

Og må jeg så sige med det samme, at jeg også vil annoncere et ændringsforslag til titlen på forslaget. Ikke engang dér kan ministeren imødekomme os. Der står, at det er ophævelse af monopol for arbejdsformidlingen. Vi har ikke noget monopol i Danmark på arbejdsformidling. Vi har 100 godkendte, registrerede vikarbureauer i Danmark.

Ikke mindst hele hr. Glistrups argumentation gik på, at det var liberalisering og privatisering, det handlede om, og at vi endelig skulle blive ved den vej.

Argumentationen fra arbejdsministeren her er: Det er godt med konkurrence. Vi åbner op for konkurrence, for det er der ikke i forvejen. Det passer ikke. Det er der i forvejen. Der er 100 godkendte vikarbureauer.

Jeg kan ikke forstå, at man skal bilde hinanden noget ind, at vi er nået dertil, hvor vi ikke sagligt og ordentligt kan tage diskussionen, men er nødt til at stå og bilde hinanden noget ind. Jeg frygter, at det har sammenhæng med, at ikke alle i folketingsgrupperne læser forslagene. Det har man jo ordførere til, og hvis de ikke gør opmærksom på, hvad der er indholdet i dem, så går man ud fra, at det er i orden, men det er det altså ikke.

Her står der faktisk, at der er monopol på arbejdsformidlingen i Danmark. Det er ikke rigtigt. Der er 100 vikarbureauer.